שבועה דהאי קרא דלהרע או להיטיב

בקרבן מיירי ואידך לא יחל דברו

דבלאו מיירי אתי למיפטריה מן לאו

דשבועה: בותנר' יש נדר נסוך נדר.

דנדר חל אחר נדר: כילד אמר הריני

נויר הם הוכל. וחזר וחמר כו' חייב

על כל פעם ופעם נזירות אחת: איו

שבועה נחוך שבועה. ואם אמר שבועה

שלא אוכל כו': אינו חייב אלא על

הכילה החת. קרבן שבועה החד:

נמ' לא שנו. דיש נדר בתוך נדר:

אלא דאמר כו'. דמיגו דאיתוסף

יומא יתירא (ב) בנזירות ראשונה

דכי אמר הריני נזיר היום קבל עליו

נזירות שלשים וכי הדר ואמר הריני

מיר למחר משמע הריני מיר שלשים

יום ואחד ואין נזירות ליום אחד

הלכך חל מירות על מירות והוי מיר

שלשים אחרים: אבל. אם אמר

וכו': ולרב הונא. דקאמר דכי אמר

הריני נזיר היום לא חיילי עליה שתי

נזירות אם כן ליפלוג בדידה בנדרים

וניתני (ג) נמי יש נדר בתוך נדר

הגהות הב"ח

(**ה**) רש"י ד"ה תלמוד וכו ולה בנשבע לבטל הת המלוה דהאי שבועה: (ב) ד"ה אלא וכו' אנזירות ראשונה כל"ל והד"א עם ד"ה אבל: (ג) ד"ה ולרב הונא וכו' וניתני יש נדר בתוך נדר ואין נדר כו׳ כנ״ל והד״א ותיבת נמי נמחק:

מוסף רש"י

להרע או להטיב. להרע לעלמו או להטיב לעלמו, כגון אוכל ולא אוכל, אישן ולא אישו וויהרש ד -לישן (ויקרא ה ד). שנר. שמירות חל לא שנר. על נזירות, אלא דאמר הריני נזיר היום. שנמלא מירותו שלשים והדר אמנ הריני גזיר למחר. ועל כל פנים אתה לריך לפרש במחר זה שלא על מחר דוקה הוא נאמר, שהרי כבר הוא נזיר לשלשים יום, אלא על כל פנים ליום שאחר שלשים הוא מכוין, כלומר ממחר עד יום שלשים, ונמלא מכוין להאריך נזירותו יום אחד, ומאחר שיש לנזירות שניה מקום לאחר שלשים חל עליו מירות שלם, וכמו שאמרו במסכת מיר (ז א) הריני נזיר ויום אחד שמונה שתי טירות, ומעתה הרי זה אבל אם אמר הריני נזיר מוס, הריני מיר היום, הריני מיר היום, הואיל ואין מקום למירות שניה לחול אלא בגבול הראשונה,

פירוש הרא"ש

(מאירי בשמו).

מה המכה רשות אף הרעה רשות. נפ"ג לשבועות מפרש לה מנא לן דנהטנת רשות איירי: מתני' יש נדר בתוך נדר. ומפרש לבנזירות חיירי הנופוש הבטירות מיירי כגון דאמר הריני נזיר אם אוכל חייב נזירות על כל דבור ודבור והוה מלי למתני כגון דאמר הריני נזיר הריני נזיר בלא אכילה אלא אגב דבעי למתני גבי גכי מירות: אינו חייב אלא אחת. דאין שנועה נשבעין לקיים המלוה דליתא בלאו והן: גם'

א) במדבר ל. ב) במדבר ו, **סלמוד לומר להרע או להיטיב מה הטבה רשות.** דאי בעי אכיל מד קרא למפטריה מקרבן. היינו קרא דלהרע או להיטיב דכתיב ואי בעי לא אכיל חייב בקרבן על השבועה אף הרעה דמחייב עלה קרבן הרעה דרשות ולח (ה) נשבע לבטל חת המצוה דהיח שבועה דהרעה לאו הרשות בידו: חד קרא. קא אתי למיפטריה מקרבן

> תלמוד לומר ילהרע או להימיב מה המבה רשות אף הרעה רשות ייצא נשבע לבמל את המצוה ולא ביטל שאין הרשות בידו חד מֹן לאו דשבועה: בֹוֹרֹנָנִי׳ בּישׁ נדר בתוך נדר ואין שבועה בתוך שבועה כיצד אמר הריני דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר דמיגו דקא מיתוסף יומא יתירא חיילא נזירות על נזירות אבל אמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום אין חלה נזירות על נזירות ושמואל אמר יאפילו אמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום חלה נזירות עליה ולרב הונא גדר בתוך גדר ואין גדר בתוך גדר הריני גזיר היום הריני נזיר למחר יש גדר בתוך נדר הריני נזיר היום הריני נזיר היום

דחייב על כל אחת ואחת אלא איידי דתנא גבי שבועה שלא אוכל תנא נמי גבי נזיר אם אוכל. וחייב על כל אחת ואחת דאמרינן לומר דחייב לנהוג מירות על כל קבלה וקבלה וכי אמר הריני נזיר הריני נזיר דחייב שתי נזירות ומונה שלשים יום ומביא קרבן וחוזר ומונה שלשים יום ומביא קרבן ונפקא לן בגמרא מנזיר להזירט. וקרי ליה להאי גוונא נדר בתוך נדר לפי שהמירות שניה היא חלה בתוך זמן הראשונה אלא שאי אפשר לו שימנה אותה עד שימנה את הראשונה דאם איתא דלא חיילא בשעת נדרו היאך תחול לאחר מכן והרי אינו נודר באותו זמן וכיון דלא חיילא השתא לא חיילא נמי בתר זימנא אלא ודאי מהשתא הוא דחיילא ומש"ה התני יש נדר בתוך נדר: שבועה שלא אוכל שבועה שלא אוכל אינו חייב אלא אחת. כלומר בשבועות לא משכחת תרי חיובי לא ללקות שתים באכילה אחת דמכיון שאמר שבועה שלא אוכל ככר זה הוה ליה מושבע

נחי אם אחר הריני נזיר הריני נזיר

גבי קרבן שבועת בטוי: וחד קרח למפטריה מלחו דשבועה.

היינו קרא דלא יחל דברוא: בותבי' יש נדר בחוך נדר וכו' אמר

הריני נויר אם אוכל וכו'. מפרש בגמ' דאם אוכל לאו דוקא דה"ה

תורה אור השלם וַ. אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תְשָׁבַע לבטא בשפתים להרע או לְהַיִּטִיב לְכֹל אֲשֶׁר יְבַּטֵּא הָאָדְם בִּּשְׁבֻעָה וְנָעָלָם מַמֶּנוּ וְהוּא יָדַע וְנָעָלָם מָמֶּנוּ וְהוּא יָדַע אשם לאחת מאלה:

עין משפט

נר מצוה בח א מיי פ״ה מהלי שבועות הלכה יד

סמג לאוין רלח טוש"ע י"ד

:סי׳ רלט סעיף ד

נדרים הלכה [א] ב [ופ"ג מהל' נזירות הל' יטן

סי׳ רכט (סעיף א) סעיף ג

וסימן רלט סעיף יג: ל ג מיי׳ פ״ג מהלי נדרים הל' א ופ״ד מהלי

שבועות הלכה ט סמג לאוין רמא טוש"ע שם

מימן רלט סעיף יג:

לא ד מיי פ"ג מהלי

מהלכות נזירות הלכה

ופ"ד הלכה ד חמג נושיו

רמב טוש"ע שם סימן רלט

:סעיף יב

נדרים הלכה ב ופ"ג

במ ב מייי

תוםפות

חד למפטריה מקרבן שבועה וחד למפטרי מלאו דשבועה. מלח יחל כלומר אם מיחל דברו ומקיים המלוה אבל מ"מ אינו פטור משבועה דנשבע לבטל המצוה אלא לוקה לשבועות (לף כט.): יש נדו בתוד נדר. כלמפרש ואזיל בתר הכי דאמר הריני נזיר הריני נזיר וא"ת פתח בנדר דמשמע קונס וסיים בנזירות וי"ל דנזירות נמי איקרי נדר דכתיב (במדבר מנדור נדר נזיר אבל מ״מ י) נמור מד נויר מבנ נויתו אמאי שבק סתם נדר ופתח בזה וי"ל משום דבנדרים לא משכחת נדר בתוך נדר דאי אמר ככר זה עלי קונם ככר זה עלי קונם לא חייל דאין איסור חל על האיסור ואף בנזירות דקאמר דנזירות חל על נזירות לאו לחיובי תרתי בחד ל' יום אלא לענין שיעשה שתי מירות זו אחר זו דבשלמא התם בנזירות שייך למימר כשאמר ב"פ הריני נזיר היום הריני נזיר היום שיכול להוסיף בדבור שני ל' יום משמע ל' יום חדשים ראשונה כפעם הריני נזיר היום שרולה אריל לומר ל' יום דהויא השתא כאילו [אמר] ל' יום ב' ואמילו פנומים

קרא למיפטריה מקרבן שבועה וחד למיפטריה נזיר אם אוכל הריני נזיר אם אוכל ואכל חייב על כל אחת ואחת ישבועה שלא אוכל שבועה שלא אוכל ואכל אינו חייב אלא אחת: גמ' אמר רב הונא לא שנו אלא אדתנא אין שבועה בתוך שבועה ליתני יש

אין ועומד ותו לא חיילא עליה שבועה שניה ולא למנות שתים גם כן דלא משכחת לה מה שאין כן במירות דנהי דאינו לוקה שתים על אכילה אחת מ"מ משכחת בה תרי חיובי בשכפל נדרו ב׳ פעמים דהיינו למנות שתים מה שאין כן בשבועות: גבו׳ כיון דאמר הריני נויר הוה ליה נויר וכי אכיל טובא ומסרין ביה מחייב על כל אכילה ואכילה איידי דקסני שבועה שלא אוכל סנא נמי הריני נויר אם אוכל ולעולם גבי נויר לא לריך למימר אם אוכל זו הגרסא כתובה במקצת נוסחאות. והכי פירושא כיון דאמר הריני טיר וכו' חדא דאית בה תרתי קשיא ליה חדא למה ליה למחלייה לנוירות באכילה דהא מכיון דאמר הריני נזיר הריני נזיר הוה ליה נזיר וחייב למנות שתים וקשיא ליה תו דאיתלי לנזירות באכילה בהריני נזיר אם אוכל חדא זימנא סגי דהא קי"ל בפ" שבועות שתים בתרא (שבועות ס:) דמי שנשבע שלא אוכל ככר זה על כל זית וזית שבו נשבע הלכך מי שתלה נזירותו באם אוכל על כל זית וזית שבו תלה נזירותו וכי אכיל טובא כלומר זיתים הרבה ומתרין ביה בין כל זית וזית שחם יאכלנו יתחייב עליו נזירות אחת חייב על כל אכילה ואכילה. ונראה בעיני דלהכי בעינן דליתרו ביה בין כל זית חית משום דלא עדיפי אכילות הללו להתחייב עליהם נזירות כשתלאו בהן מלהתחייב עליהן קרבן ומלקות כשנשבע שלא יאכל ככר זו וכשם שלהתחייב קרבן ומלקות בעינן חלוק בין כל זית וזית אי למלקות בהתראה אי לקרבן בשתי העלמות ה"נ כשתלה נזירות בהם בעינן שיהו התראות מחלקות דודאי נהי דאמרינן דמי שנשבע שלא יאכל ככר זו על כל זית וזית נשבע אפי׳ הכי אם לא התרו בו אלא התראה אחת אינו לוקה אלא אחת דבכל איסורין שבתורה על כל זית וזית שבהן הוא חייב ואפ״ה אינו לוקה שתים אלא בהתראות חלוקות ולקרבן נמי אינו חייב אלא אחת אלא בשתי העלמות ה"נ כי תלה נזירות באכילת ככר לריך שיהו התראות מחלקות בין כל זית וזית שבו דאי לא לא מקריא אלא אכילה אחת ולא מחייב עלה אלא חד נזירות כנ"ל. וראיתי למפרשים אחרים בזה מה שלא נראה בעיני. ומתרצה איידי דקתני שבועה שלא אוכל וכו׳ דאין ה"נ דבהריני נזיר הריני נזיר סגי ליה ואי נמי תלה נזירותו באם אוכל בחד הריני מיר אם אוכל סגי ליה אלא דאיידי דאיצטריך למתלי לשבועה באכילה למכפל בה נמי שלא אוכל שלא אוכל דאי לא פשיטא שאינו חייב אלא אחת תלה ליה נמי לנזירות באכילה וכפליה: **דמגו דמחוסף יומא יסירא**. כלומר דכשאמר הריני נזיר למחר יש במשמעות דבריו שימנה מיום מחרת ואילך ל' יום נמצא שנחחייב מחמת נדר שני יום א' מוסף על נזירות ראשונה וכיון דקי"ל במסכת נזיר [1.] דהאומר הריני נזיר יום זה בלבד מונה שלשים אף זה כיון דנתחייב מחמת נדרו שני למנות יום אחד מוסף על נזירות ראשונה על כרחו מונה ל'. ושמואל אמר אפי' הריני נזיר היום הריני נזיר היום מזירות חלה על מזירות דמשמע ליה דממזיר להזיר [במדבר ו] נפקא לן דבכי האי גוונא מונה שתי מזירות : לרב הוגא אדתני אין שבועה בחוך שבועה ליסני יש נדר בסוך נדר ואין נדר בסוך נדר. וא"ת ולשמואל נמי מי ניחא הא לדידיה נמי הוה ליה לפלוג ולמיתני אין נדר בחוך נדר וחשכחת לה באומר קונם עלי ככר זה קונם עלי ככר זה שאינו חייב אלא אחת דהא במתני׳ לא תנן יש נדר בתוך נדר אלא למנות שתים כדפרי׳ וכיון שכן לשמואל גופיה מזי לפלוגי בנדר גופיה. וי"ל דכי מקשי לרב הונא ליתני יש נדר בחוך נדר ואין נדר בחוך נדר לא מקשי לומר אדמפליג בין נדר לשבועה לפלוג בנדר גופיה כדרך כל לפלוג וליתני בדידיה שבש"ם דאי הכי מקשינן לשמואל נמי מקשי כדפרישית אלא כי האי גוונא לא מקשינן דלא קשיא כלל דתנא אחומר בנדרים מבשבועות קאי ומש"ה בעי למתני חומרא דאיכא בנדר מבשבועות לענין נדר בחוך נדר הלכך לא שייך לאקשויי

דנימו בכון והן:

הריני מור לני זו הדר אמר הריני נויר אל לי זי וס והדר אמר הריני נויר אל לי זי וס הדר אמר מו הריני למחר נמוסף עליו יום א' ובהא מגו נמוספה עליו

הריני מור לי יום והדר אמר הריני נויר אל לי זי וס והדר אמר מו הריני למחר נמוסף עליו יום א' ובהא מגו נמוספה עליו

מירות הואיל ואית ליה קיצותא לי יום של נוות של החוף בבחוך גדר. ביון דבטירות גופה משכח לפלוגי:

על מירות מעשה זו אחר זו כדפרישית אבל גבי נדר דקונם דלית ליה אלא לפי מה שמפרש האדם נמי אפי כי אחר ככר

על מירות מעשה זו אחר זו כדפרישית אבל גבי נדר דקונם דלית ליה אלא לפי מה שמפרש האדם נמירות בדפרישית

זו עלי קונם היום אינו אחור היום וכי הדר אחר ואם אחריםי קונם ככר זה היום אין לנו לתלות דאמא לאסור ולאוסופי למחר כיון דמהיום משמע הלכך לא שיין למימר נדר חל על נדר ולהוסיף נדר אחר כמו במירות בדפרישית ולאוחו יום גופיה נמי אין לנו שיחול נדר על נדר ולחוצי מרסי קאמר דאין איסור חל של איסור ואפילו במירות אין איסור חל על איסור והוא אינו רואה ונודר אם יאסל שנייל לאבר דבעי לאדכורי אכילה גבי שבועה נקטיי נמי גבי טירות וכן פר"י: ולפלוג ולימני בדידה:

קאמר שכו דרך לומר מחמת שום דבר כיולא בזה שמסרבין בו לאכול והוא אינו רואה ונודר אם יאלכל ועי"ל דאגב דבעי לאדכורי אכילה גבי שבועה נקטיי נמי גבי טירות וכן פר"י: ולפלוג ולימני בדידה: